

μικροῦ εἰς τὸ *Μεκτέπι* μας ἓνα *χότζαν* ἤτοι διδάσκαλον. Ὁ διδάσκαλος αὐτὸς ἦτον ὄχι μόνον περιττός, ἀλλὰ προσέτι καὶ μπουταλαῖς, ζάβαλης, ζευζέκης, ἀχμάκης καὶ ὄχι εὐπόλητος οὔτε μεταξὺ τῶν Σχολούχων, οὔτε μεταξὺ τῶν Ἀράβων. Ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ Μαροκκῖνοι δὲν πολυεξετάζομεν τοιαῦτα πράγματα, μάλιστα ὅταν πρόκηται διὰ τὰ *μεκτέπια*, ἤτοι σχολεῖα ἢ Πανεπιστήμια, ὡς τὰ *ὀνομάζετε* σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ χαμάλιδες ἀν διορισθοῦν νὰ διδάσκωσι τὰ τέκνα μας, τοὺς δεχόμεθα χωρὶς ἀντιλογίαν. Ἐπειτα ὁ Ἐμίρης δὲν παύει εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ τοῦ *χακίμη*. Αὐτὸς ἐζητήθη ἀπὸ τοῦ *χαρέμι* καὶ ὅλοι οἱ *Σέχιδες* ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ κλίνωσι τὴν ἐξυρισμένην κορυφὴν των· διότι, Κύριε «*Ἀσμοδαῖε*,» εἰς τὸν τόπον μας αἱ χανούμισαι ἐκλέγουν τώρα τοὺς *χότζαδες* καὶ οἱ *Σέχιδες* τοὺς διορίζουν. Ἐχομεν εἰς τὸ Μαρόκκον καὶ ἓνα μέγαν *Κιταπαχανέ*, δηλ. βιβλιοθήκην· κατὰ διαταγὴν λοιπὸν τοῦ *χαρεμίου* διορίσθη *Ναζίρης* τῶν *κιταπίων* κάποιος Ἐρίφης τόσον σοφός, ὥστε δὲν διακρίνει ἐν βιβλίον ἀπὸ ἐν τοῦβλον. Ἐχει ὅμως ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἓνα ὑποτακτικὸν, ἔμπειρον ἄνθρωπον, ὅστις κάμνει πλέον ὅτι ἤμπορεῖ· ἀλλὰ καὶ τοῦτον θέλει νὰ ἀποβάλῃ ἢ χανούμισα καὶ νὰ διορίσῃ εἰς τὸν τόπον του ἓνα ἄλλο *χαϊθάνι*, ὡς τὸν *Ναζίρη*. Συμπέρανε πλέον τί θὰ καταστήσῃ ὁ *Κιταπαχανές* μας! Ἀφεύκτως ὅμοιος μὲ τὸ *Μεκτέπι* μας.

Βλέπων ἐγὼ αὐτὰ τὰ πράγματα συλλογοῦμαι μὲ πόθον καὶ πόνον ψυχῆς τὸν καλὸν καιρὸν, ὅταν αἱ χανούμισσαι, ἀντὶ ν'ἀνακατεύωνται εἰς διορισμοὺς καὶ παύσεις, τίποτε ἄλλο δὲν ἐσυλλογοῦντο παρὰ νὰ ψήνουν γλυκὸ καὶ νὰ ἀρέσουν εἰς τὸν Ἐμίρη.

Ταπεινὸς χουσμεικίρης σας
ΑΒΑΟΥΓΑ ΚΙΣΛΑΡΑΓΑΣ.

Κύριε Συντάκτα,

Εἶμαι φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς καὶ μετ' ὀλίγον θὰ λάβω δίπλωμα καὶ τὴν ἀδειαν νὰ ὑπογράφω διαβατήρια διὰ τὸν ἄλλον κόσμον, φροντίζων ἐν ἀνάγκῃ καὶ περὶ τοῦ φερέτρου, ὡς ὁ ἀξιότιμος νέος καθηγητὴς μου κ. Πύρλας, ὁ προμηθεύσας τοιοῦτον εἰς τὸν κ. Βαλάνον.

Σὰς λέγω ταῦτα διὰ νὰ πεισθῆτε ὅτι εἶμαι ἀρμόδιος νὰ ὀμιλῶ περὶ φυσιολογικῶν φαινομένων, καὶ νὰ σὰς κάμω μίαν ταπεινὴν παρατήρησιν περὶ διαφόρου τινός, τὸ ὁποῖον κατεχωρίσατε εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας.

Ἡ παρατήρησίς μου εἶναι ἡ ἐξῆς· ὅτι αἱ ἐφημερίδες, ἔστω καὶ σατυρικαί, δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν εἰς διάδοσιν ἐσφαλμένων ἰδεῶν, ὡς ἐπράξατε εἰς τὸν τελευταῖόν σας ἀριθμὸν, θεωρήσαντες ἀδύνατον τὴν ὑπαρξίν τῶν διδύμων τοῦ Σιάμ, καὶ τὸ νὰ τρέφεται ὁ ἕτερος αὐτῶν τρώγοντος μόνον τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια εἶναι ἡ ἀκόλουθος·

Ἄν ἡ λαμβανομένη ποσότης τροφῆς ᾗναι μικρὰ θέλει καταναλωθῆ ὀλόκληρος ὑπὸ τοῦ τρώγοντος· ἂν ὅμως τύ-

χη μεγάλη, δύναται ν' ἀπολαύσῃ αὐτῆς καὶ ὁ μὴ φαγών. Δὲν θὰ ἦσθε ἴσως ἐπιστήμων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐξηγηθῶ διὰ παραδειγμάτων. Διὰ νὰ γίνω δὲ καταληπτότερος δὲν θὰ ἐξέλθω τοῦ κύκλου τῶν ἰδεῶν σας. Ἄν τις π. χ. ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ τὸ Μαρόκκον κύβερνῶν κ. Α. Κ. παρηνόμησε καὶ παρεσυταγματίσας (δὲν εἶμαι φιλόλογος καὶ συγχωρήσατε τὸν βαρβαρισμὸν) προβιβάσας τὸν Γ. Π., βουλευτὴν ὄντα (πρᾶγμα ῥητῶς ἀπαγορευόμενον ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ Μαρόκκου) διότι ἀπολαμβάνει καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν τριάκοντα ἐπτὰ δραχμῶν μηνιαίου ἐπιμισθίου, καὶ ὅτι χάριν τούτων κατεπατήθησαν ἐν Μαρόκκῳ καὶ νόμος καὶ Σύνταγμα ὁ τοιοῦτος θὰ εἶχε προφανῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἄδικον, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι παντάπασιν ἀσήμαντον διὰ δύο ἀνθρώπους, ἔστω κολλημένους. Ἄν ὅμως (ἐμιλῶν ὑποθετικῶς διότι περὶ ἐπιστήμης πρόκειται) ὁ Γ. Π. προσελάμβανε καθ' οἷονδῆποτε τρόπον σπουδαῖον ποσὸν ὕλης ἀφομοιωσίμου, ἢ φυσιολογία οὐδόλως ἤθελε θεωρήσει ἀδύνατον ν' ἀποβόρφηθῃ μέρος αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν διδύμων.

Πρόθυμος δοῦλός σας
ΜΟΛΑΧΙΟΣ ΚΑΥΣΤΗΡΙΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Κάτι σὰν κόκκινος, Κώστα· τί ἔπαθες;

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐμεινα 'ς τὸ δικαστήριον, καυμένε Γιάννη.

ΓΙΑΝΝΗΣ. 'Σ τὸ δικαστήριον;

ΚΩΣΤΑΣ. 'Σ τὸ μεγάλο . . ἐκεῖ ποῦ ἦταν πρῶτα ἡ Βουλὴ.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Αἶ, καὶ ὕστερα;

ΚΩΣΤΑΣ. Καὶ ὕστερα; ἐκεῖ ποῦ ἔχουν 'ς τὸ σκαμνὶ τὸ Νικολόπουλο, βρὲ ἀδελφὲ, καὶ τὸ Βαλασσόπουλο.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Καλὰ, καὶ γι' αὐτὸ κοκκίνισες;

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐκοκκίνισα, βέβαια· 'ντράπηκα γιὰ λογαριασμὸ τους, μωρὲ Γιάννη.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Κι' αὐτοὶ λὲς τάχα νὰ μὴ 'ντρέπωνται;

ΚΩΣΤΑΣ. Δὲν ξέρω· μὰ δὲν τοὺς φαίνεται, γιατί πάχυναν μωρὲ μάτια μου, κ' ἐγίνηκαν μανάρια.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἄμ' τί θαρῆεις, καυμένε Κώστα; φαί, κοιμήσι κι' ὄξονοῦ, . . τὸ ξέρω κ' ἐγὼ πῶς παχαίνουν.

Ε. . .

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.